

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Οικονομική εξαθλίωση

Παρά την πρωτοφανή εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας, η κυβέρνηση διαβεβαιώνει, ότι η χώρα βρίσκεται στο «σωστό δρόμο». Ότι έχει ήδη υλοποιήσει το 90% του προγράμματος «εξυγίανσης» και βρίσκεται πλέον στις ράγες της «επανεκκίνησης». Οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι «εντυπωσιάζονται» από το μέγεθος και την ταχύτητα της ελληνικής «προσαρμογής», παραβλέποντας όμως το τεράστιο ανθρώπινο, οικονομικό και κοινωνικό κόστος.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τι είδους «σταθεροποίηση» επαγγέλλεστε, όταν οι επενδυτικές προσφορές αποσύρονται προτού καν κατατεθούν, όταν ακόμη και οι ήδη πραγματοποιημένες επενδύσεις εγκαταλείπουν τη χώρα και η μαζική ανεργία εγκαθίσταται ως νέα κανονικότητα;

Στο άθλημα της πτωτικής πορείας των τιμών, η χώρα μας προηγείται με -2,9%, ακολουθούμενη από την ευρωζώνη με 0,9%.

Τι είδους «σταθεροποίηση» προαναγγέλλετε, όταν προ των πυλών στοιχειώνει το φάντασμα του αρνητικού πληθωρισμού;

Όσο οι τιμές πέφτουν και τα εισοδήματα μειώνονται τόσο τα χρέη επιβαρύνονται ως ποσοστά των εισοδημάτων και τόσο επαχθέστερη γίνεται η αποπληρωμή τους.

Όσο οι αγορές συρρικνώνονται και οι τιμές φθίνουν τόσο οι επενδυτές αποθαρρύνονται και η ανάκαμψη απομακρύνεται, ενώ η ανεργία συνεχίζει την κατακόρυφή της άνοδο.

Η καταστροφή που επέφεραν τα μνημόνια είναι δίχως προηγούμενο. Ούτε ένας δείκτης της πραγματικής οικονομίας δεν έχει θετική δυναμική: συρρίκνωση του ΑΕΠ κατά 25%, ανεργία στο 28% και των νέων πάνω από 60%, κατακρήμνιση μισθών και συντάξεων, πτώση της βιομηχανικής παραγωγής κατά 30%, κατάρρευση των επενδύσεων, υποχώρηση της κατανάλωσης, συνεχής πτώση των λιανικών πωλήσεων, χλομές επιδόσεις εξαγωγών.

Οι κοινωνικές συνέπειες είναι εξίσου τρομακτικές: εκτίναξη των ποσοστών φτώχειας, μετανάστευση των καλύτερα εκπαιδευμένων νέων, αποδιάρθρωση της παιδείας, επιδείνωση της δημόσιας υγείας, κατακόρυφη αύξηση των αυτοκτονιών. Τα εργατικά και μικρομεσαία στρώματα έχουν βαρύτατα τραυματιστεί, ο κοινωνικός ιστός έχει διαρραγεί, η αίσθηση της ανησυχίας κυριαρχεί, της απογοήτευσης και της φυγής για όποιον μπορεί.

Πως να υπάρξει αισιοδοξία σε αυτές τις συνθήκες;

Για το 2014 διαβλέπετε θετικό ρυθμό ανάπτυξης 0,6%, παρόλο που αυτό αμφισβητείται από το ΔΝΤ και τον ΟΟΣΑ. Ακόμα όμως κι αν η πρόβλεψή σας ήταν βάσιμη, αυτό δεν θα συνεπαγόταν καθόλου την επιστροφή της χώρας στην ανάπτυξη. Παρά τις «διευκολύνσεις» των δανειστών και εταίρων μας, παρά την αναστολή πληρωμών για χρεολύσια του ιδιωτικού τομέα, οι συνεχιζόμενες απαιτήσεις των δανειστών μόνο για τόκους αντιστοιχούν στο 6% του ΑΕΠ. Με ονομαστική ανάκαμψη του ΑΕΠ μόλις κατά 0,6% και με τις πληρωμές για τόκους στο 6% του ΑΕΠ, η πραγματική ανάκαμψη της οικονομίας θα συνεχίζει να είναι αρνητική, στο -5,4%, δηλ. επέκταση της ύφεσης και αύξηση της ανεργίας.

Για ποια έξοδο από την κρίση μιλάμε;

Ακόμη και με το αισιόδοξο κυβερνητικό σενάριο του 0,6%, η χώρα θα συνεχίζει εγκλωβισμένη στην κόλαση της απο-επένδυσης και της υψηλής ανεργίας στην οποία την εξωθούν και την εγκλωβίζουν οι συνταγές λιτότητας της τελευταίας τετραετίας.

Πώς θα βγούμε από αυτό το αδιέξοδο;

Χωρίς αντιστροφή των πολιτικών λιτότητας μπορούμε να έχουμε ανάπτυξη;

Αθήνα, 13 Ιανουαρίου 2014

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών